ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA

Ana Kalbi

(Oğuz Özdeş'in hikâyesi)

Sayı: 51

75 Krş.

NİHAT

HIZIR • MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

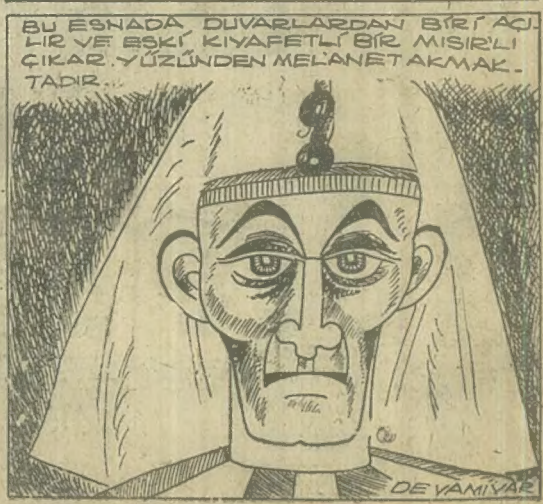

Kapaktaki resmin hikâyesi

Ana Kalbi

Yazan: Oğuz ÖZDEŞ

-HAYIR, hayır, bırakınız! Onu kurtaracağım!

— Bayan, sen aklını mı kaybettin? Hiç bu ateşin içine girilir mi? Sen de onunla birlikte yanarsın! Telâş etme. Elbet evlâdın kurtulacaktır.

— İstemiyorum, istemiyorum! Evlâdımı kurtaracağım! Yalvarırım size, beni tutmayınız!

Baygınlıklar geçiren ana, kollarından sımsıkı tutan itfaiye erinin elinden kaçmak ve evlâdını cehennem ateşinden kurtarmak istiyordu.

— Allah aşkına doğruyu söyleyiniz! Çocuğuma ne oldu? Hâlâ içerde mi? Odadan çıkarılmadı mı? Ateşin içinde mi? Yoksa yanıyor mu?

— Kendinizi bu derece üzmeniz doğru değil bayan. Şimdi bir arkadaşımız içeriye girdi. Herhalde biraz sonra çocuğunuzu çıkarır.

Genç ana, etrafına birikmiş insanları bile görmüyor, yaşlarla dolup boşalan gözlerini, önünde ışıl ışıl parıldayarak yanan evine dikmiş, durmadan ağlayıp yalvarıyordu. Etrafına biriken kalabalığın kadını avutmak için ortaya attıkları gelişigüzel lâkırdılar, zavallı ananın kulaklarına bile girmiyordu.

Yanan evin üst katı tamamen kül olmuştu. Alt kat tutumak üzere idi. Kadıncağız susmuştu. Herkes eve giren itfaiye erinin çıkmasını bekliyordu.

Bir aralık, etraftaki kalabalığın arasından yaşlıca bir kadın:

— Gidip evlâdımızı kurtarınız! Onlar yangın söndürmeğe uğraşıyorlar. Sizin çocuğunuzu kim arıyacak? Hem onun nerede olduğunu ne bilecekler? dedi.

Zavallı ana bu sözleri yarı işitti, yarı işitmedi. Her tarafı titriyordu. Gene ağlaya ağlaya itfaiye erine yalvarıyordu.

— Allah aşkına beni bırak! Yanarsam da evlâdımla birlikte yanayım. Suat! Suat! Evlâdım, yanıyor musun?

Sözünü tamamlamadan bir dişi kaplan çevikliğiyle, o sırada yangına bakmakta olan itfaiye erinin elinden kurtuldu. Her tarafı tutuan eve doğru koştu.

Açık kapıdan içeri girerken, cehenneme giriyormuş gibi oldu. O, şimdi yalnız evlâdını düşünüyordu. O anda hayat, ona, yanan evi ile alevlerin arasında kaybolan çocuğundan ibaretti. O, hayatını yalnız yavrusunu sevgisine bağlamıştı. Kalbindeki ana şefkati onu, o cehenneme bir an bile düşündürmeden, fırlatmış, aleve, ateşe, tek bir kelime ile, ölüme koşturmuştu.

Alevler arasında koştu. Bodruma inen taş merdivenleri geçti. Bir zaman dumanlar içinde yürüdü. Odanın kapısını el yordamiyle buldu ve iterek içeriye rüzgâr gibi girdi.

Dumanlar içinde evlâdını aradı, aradı. Yatağın içine baktı. Suat yoktu!

Beyni bir makine çarkı gibi dönmeğe, kulakları uğuldamağa başladı. Suat, yangın çıkmadan evvel yatağında uyuyordu. Şimdi ne olmuştu? Nereye gitmişti? Nereye gidebilirdi?

Zavallı ana, deli gibi her tarafa koştu. Fakat Suat yoktu. Taş merdivenlerde:

— Suat! Suat! diye haykırırken bir gürültü oldu, tepedeki tavan birdenbire üzerine yıkılıverdi.

Dışarda, ananın çıkmasını heyecanla bekliyen halk, evin yıkıldığını görünce, birkaç adım ileriye atıldı. İtfaiye erinin zorile geriye çekilirken herkesin kalbini titreyen, tatlı bir çocuk sesi işitildi:

— Anne? Neredesin? Nerede kaldın?

Herkes, sesin geldiği tarafa döndü.

Bileklerinden kanlar fışkıran bir itfaiye eri, kolları arasında, yangından kurtardığı Suat'la, çöken evden annenin çıkmasını bekliyordu.

Dumanlar içinde evlâdını aradı...

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA : — 10 —

— Buradayım Kudret!

— Yanındayım yüzbaşım!

Fethi «Yüzbaşım» demekle yine bir pot kırmıştı ama bereket versin o kargaşalıkta kimse farkına varmadı.

Az sonra, Orhan'la Fethi, yanlarına geldiler... Sademenin tesiriyle, Fethi Onbaşının yüzü hafif yaralanmış, Orhan'ın da bacağı incinmişti. Çok şükür Kudret'le kolundan sıkı sıkı tuttuğu genç kıza birşey olmamıştı.

Kudret:

— Galiba, çeteciler, tren yoluna bir bomba koydular, dedi. Hemen buradan uzaklaşmalıyız.

Lokomotif ve ona bağlı, ön taraftaki birkaç vagon devrilmişti. Her yerden imdat sesleri ve feryatlar işitiliyordu. Yahudi ve Acem, trenin öbür tarafına atlarken, hendeğe yuvarlanmışlar, bağrışıyorlardı.

.....

Kudret, Orhan, Fethi ve ismini henüz bilmedikleri genç kız, infilâk yerinden iyice uzaklaştıkları zaman, saat gece yarısı 12 ye geliyordu. Bol ağaçlı bir yere gelince, durdular. Zavallı kız, koşmaktan nefes nefese kalmıştı. Elini kalbine götürerek, yanındaki Kudret'e:

— Biraz duralım olmaz mı? dedi. Nerdeyse kalbim duracak...

Kudret, Orhan'la Fethi'ye:

— Burada biraz konaklıyabiliriz, dedi. Sesler tamamiyle kesildi.

Orhan:

— Kaza mahallinden bir hayli uzaktayız, diye ilâve etti.

Dördü de, çalıların altına oturdular. Kudret:

— Amma kasvetli bir gece, diye söylendi. Göz gözü görmüyor. Ateş yakmak da tehlikeli...

Orhan, Kudret'e döndü:

— Bulunduğumuz yeri bir tesbit edebilsek, acaba neredeyiz?

— Bilmem ki... Buraları içimizde bilen yok galiba.

Genç kız söze karıştı:

— Bizim köy bu yakınlarda olacak ama, bulunduğumuz yeri tâyin edemiyorum.

Kudret, ceketini çıkararak genç kızın omuzuna koydu.

— Geceleri serin olur. Benim ceket herhalde ıstır hemşire...

Genç kız:

— Adım Kezban, diye kendini tanıttı...

Kudret:

— Benim de Kudret, dedi.

Sonra yanındakileri göstererek ilâve etti:

— Arkadaşım Orhan ve Fethi Onbaşı...

☆

— Galiba çeteciler tren yoluna bir bomba ko ydular. Hemen buradan uzaklaşalım!

Tanyeri hafif hafif ağarmaya başlamıştı.

Kezban, çalılığın kuytu bir yerine uzanmış uyuyordu. Üzerine örtülen Kudret'in ceketi onu hiç üşütmemişti. Kudret, sırtını bodur bir ağaca dayamıştı. Orhan biraz ötede, ayakta etrafı gözlüyordu. Ortalarda görünmeyen Fethi Onbaşı, az sonra, çalıların arasından meydana çıktı ve Kudret'in yanına geldi.

— Etrafta kimsecikler yok yüzbaşım, dedi. Kaza yerinden on kilometre kadar uzaktayız. Hâdiseye Yunan askerî makamları el koymuşlar. Tahmin ettiğiniz gibi, Türk çetecileri, tren yoluna bir bomba yerleştirmişler. Meğerse bizi götüren trende, bir Yunanlı general de varmış...

Bu konuşmalardan Kezban da uyanmıştı.

— Oooo... Ortalık aydınlanmış bile, diye doğruldu.

Sonra Kudret'e bakarak ilâve etti:

— Çok uyudum mu Kudret ağabey?

— Eh... Dört saat kadar kestirdiniz...

Genç kız hemen toparlanıp ayağa kalktı.

— Acaba neredeyiz?

— Fethi Onbaşı şimdi civarı kolaçan edip geldi. Tren yolundan on kilometre kadar içerdeyiz...

Kezban birden gözlerini açarak:

— Sakın burası bizim köyün civarı olmasın, diye bağırdı.

— Dur, birden heyecana kapılma Kezban...

Kudret sözünü bitirir bitirmek hemen cebindeki mufassal haritayı çıkardı.

— Şimdi herşey hollolur.

— Demek sizde harita da var? Dün akşamdan beri niçin söylemediniz?

— Henüz seni lâyıkiyle tanımıyorduk.

— Şimditanıyor musunuz?

— Eh... Oldukça... Konuşman, hareketlerin, temiz bir Türk kızı olduğunda bizde hiç bir tereddüt uyandırmadı. Sen uyurken, Orhan ve Fethi ile hakkında konuşup karar vardık. Sonra üstünde de gizli bir şeye rastlamadık.

Kezban'ın yüzü kızarmıştı:

— Aşkolsun Kudret Ağabey... Demek ben uyurken, üzerimi aradınız?

— Kusura bakma Kezban. Biliyorsun ki, harp içindeyiz. Yeni bir kurtuluş savışına atılmış bulunuyoruz. Tabii ihtiyatlı ve dikkatli olmamız icap ediyor... Düşmanlarımız okadar çok ki...

Kezban'ın utangaç hali kaybolmuştu.

— Doğru, diye mırıldandı. Kudret, Kezban'ın yüzüne baktı.

— Bize yardım edebilir misin? *(Devamı gelecek sayıda)*

Maziden istikbale Doludizgin..

Her Türk Kadını Askerdir

Savaşlarda erkeğin yanısıra kadın da çarpışır. Bu her milletin tarihinde böyledir. Ama, hangi milletin kadını şehit düşmüş kocasının yâdigârı, gözbebeği oğlunu askere veya babası gibi belki de bir daha dönmiyeceği bir sefere, düğüne gönderircesine ve elini kınalı yarak uğurlar?

Git yavrum güle güle, yolların açık olsun
Asker oldun çok şükür, Allaha bin hamdolsun,
Bizleri unut artık, çalış, düşün vatanı
Bir ana da o zaman helâl eder hakkını.
Cayen, kaygun hep vatan, hep bu vatan olmalı
Ya onu yaşatmalı, veya ölüp kalmalı.

Henüz kundaktaki çocuğu kucağında cepheye, erkeğine cephane taşıyan kadının, yağmur yağınca cephaneyi korumak için çocuğunun örtüsünü cephanenin üzerine örttüğünü hangi milletin tarihi yazar?

En modern silâhlarla donatılmış askerlerine karşı kocasıyla omuz omuza döğüşen Zeynep'ler... Elinde silâh, dilinde Allah! Allah nidalarile dağa çıkan ve karlar içersinde nöbet beklerken, açlık ve soğuktan donarak anıtlaşan Mehmet'lerin yanında Fatma'lar... Hangi millet destanında, hangi millet toprağında var?...

Her Türk kadını Mehmet'in yaratıcısı ve Mehmet'in tâ kendisidir. Hangi zaferimiz var ki Mehmetçik kadar Fadime Bacı ve Nine Hatunların rolü olmasın?...

Türk kadını tarihin başlangıcından bu yana erkeğinin yanısıra döğüştüğü gibi, zamanında ordulara, çetelere bile hükmetmiş bir askerdir.

Erkeği kadar asker olan Türk kadını, seferde Mehmet'i kahramanlaştıran, sulhda ise savaşa hazırlayan vefakâr, çilekeş, dayanıklı, fakat sevgilisi kadar cesur ve müşfik bir anadır aynı zamanda...

Velhasır Türk kadını, erkeği ile aynı göğün yıldızı, aynı burcun bayrağıdır.

Büyük Türkçü Ziya Gökalp:

Bir kadın var ki. ya annem, ya kardeşim, ya kızım;
Odur bende en mukaddes duyguları yaratan.

Diyorken, kadınlara karşı beslediğimiz sevgiyi ne güzel anlatıyor değil mi?

Dünyada en aziz varlık, muhakkak ki ANA'dır. Lâkin hiçbir millet bizim kadar ANA'nın kıymetini takdir etmemişlerdir. Eğer onlar da kadınlarına değer verselerdi, öz yurdlarına bizim gibi ANADOLU derlerdi muhakkak.

ATA'mız kadının kıymetini, «Büyük muvaffakiyetler kıymetli anaların yetiştirdiği güzide evlâtlar sayesinde olmuştur,» sözü ile tarihe geçirmiştir.

Ali Cülmüt SOYCAN

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Uğursuz Saat

YAZAN: SADIK ÖVET

İSTANBUL'DA görülecek, gezilecek okadar çok yer var ki, günlerce dolaşsanız gene geri kalanlar oluyor. Bunu düşünerek fırsat buldukça okulların gezilerine katılıyor, bildiğim yer de olsa tekrar dolaşıyorum. Bu defa aralarına girdiğim okulun programı şöyle idi: Evvelâ yol üzerinde Belediye müzesine gidilecek, oradan Kariye Camii gezilecek, sonra Yedikule zindanları görülecek, son olarak Topkapı Müzesi dolaşılacak. Bu yüklü listeyi nasıl sığdıracağımızı düşünürken, otobüsümüz yola çıktı. Arkadaşlarımız okul marşlarına başladılar. Büyük caddelerden, Atatürk Köprüsünden geçtik. Bulvarı çıkıyoruz. Bozdoğan su kemerine gelmeden hemen sağdaki köşebaşında durduk. İşte Belediye Müzesi burası.

Bu yapı 17. Yüzyılın en güzel mimarî eserlerinden biridir. O zamanlar sarayda kapıağası olan Gazanfer Ağa yaptırmış. Medrese olarak kullanılırmış. Bahçesinde şadırvan ve mezar, kenarında sebil var. Sebil, eskiden parasız olarak içilecek su verilen yerlerdi. Bu medrese sonraları eskimiş, 1945 yılında restore edilmiş. İçeri girdik. Yazı ve resim tabloları asılı koridorlar, demir parmaklıklı pencereleri bulunan kubbeli odalarla karşılaştık. Neler yok ki. Dolaplar, vitrinler, raflar, irili ufaklı eşya ile dolu. Çocuklar hemen yayıldılar. Bir vitrin içinde eskiden kullanılan kapı anahtarlarına hayretle bakanlara karıştım. Bu kocaman anahtarların o zamanlar nasıl kullanıldığını, elbisenin hangi cebine sığdırıldığını düşünüyorlardı. Bir başka grup giyecek eşyaları inceliyorlardı. Bunlar arasında elişi çevrelere, işlemeli yemenilere, Trablus kuşaklarına, cepkenlere, yelek ve feracelere bakıyorlar o zaman nasıl giyildiklerini düşünüyorlardı. Birkaç yazı takımlarına, fildişi ve kemikten yapılmış kalemliklere, kurutma kâğıdı işini gören toz hokkasına gözlerini dikmişlerdi. Mühürler de ilgi topluyordu. Duvarda çerçeveler içinde eski yazılar, raflarda mushaflar ve ciltler duruyordu. Sedef saplı kaşıklar, uzun çubuklar gördüklerimiz arasında idi. Kubbeli odaları dolaştıkça bastonlar, kürkler, körüklü gece fenerleri karşımızda sıralanıyor, Beykoz'un cam eşyaları, çinilerimiz parlıyordu.

Kız öğrenciler kadınların kullandıkları süs eşyalarına, saç fırçalarına, taraklara, iğnelere derin derin bakıyorlar, kendi aralarında konuşuyorlardı. Erkekler, kıyafet devriminden evvel, şapka yerine başa konulan fesleri ve fesleri ütüleyen kalıpları inceliyorlardı. En merakı yerlerden birisi de deve derisinden yapılmış karagöz takımları ve karagöz oynatılan perde ile, kuklalar oldu. Eski İstanbul'un sinema ve tiyatrosu yerine geçen ortaoyununa ait resimler de vardı. İstanbul'un ilerdeki yıllarda alacağı manzara ve bunu gösteren kabartma harita ve plânlar karşımızda idi. Doğrusu Belediye Müzesinin her öğrenci için görülmesi lüzüm bir yer olduğunu bu defa daha iyi anladım.

Müzeden ayrılırken gözüm bir mezara ilişti. Vaktiyle bu medreseyi yaptıran Gazanfer Ağanın imiş. Bu Gazanfer Ağa iblgisile, zekâsıyla sarayda çok yükselmiş, hattâ padişaha sözünü geçiren bir adam olmuş. Gün geçtikçe işi azıtmış, haksızlık yapmağa, rüşvet almağa başlamış ve büyük servet yapmış. Gazanfer Ağa zamanının çok usta ve sanatkâr saatçisi olan Rüstem Ağa'ya elmaslarla süslü, işlemeli, herkesin gözünü kamaştıran çok pahalı bir saat yaptırmış. Zamanla Gazanfer Aağnın yapmış olduğu yolsuzluklar meydana çıkınca cellâda verilip idam edilmiş. Cellâtlar saati gene mezada koymuşlar, bu defa çok ucuza Kasım Paşa satın almış. Birkaç ay sonra Kasım Paşa da cellâda verilmiş. Çok ucuz fiata tekrar satılığa çıkan bu saati Sadrazam Derviş Paşa alarak kardeşi sancakbeyi Civan Beye hediye etmiş. Birgün Civan Bey yalısında, ünlü tarih yazarı İbrahim Efendi ile konuşurken, bu saati göstermiş. İbrahim Efendi: Şimdiye kadar bunun gibi güzel bir saat görmediğini söyleyince Civan Bey saatin başından geçenleri anlatmış. İbrahim Efendi hemen saati bırakarak:

— Böyle uğursuz bir saati üzerinde ne taşıyorsun, hemen yok et, demiş. Civan Bey de saatteki elmasları sökmüş, diğer kısmını taşla ezerek denize atmış. Biraz sonra bir atlı dörtnala gelip Civan Beye:

— Padişah tarafından beyliğiniz üzerinizden alındı, sizi azletti, deyince, Civan Bey telâşlanmış, çok korkmuş, benim ne suçum var ki demeğe kalkışmış. Atlı:

— Civan Bey ne diyorsun. Derviş Paşa idam edildi, sizin de idamınız için ferman çıktı. Fakat padişaha yalvarıp araya girdiler, sizi cellâtlardan kurtarmak için bu yeni fermanı getirdim, demiş.

Şimdi bir düşünürsek. Civan Bey bu uğursuz saati kırmadan evvel idam olunacakmış. kırdıktan sonra ölümden kurtulmuş!

Müzeden çıkarken Gazanfer Ağanın saatini ve rüşvet alan, haksızlık yapanları düşünüyor, şâirin:

Haksızlık eden başları bir gün koparırlar, mısraını okuyordum.

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ..

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Boş yerleri doldurunuz:

Millet tarafından seçilen millet vekilleri ..... toplanır. İlk toplantıya en ..... milletvekili reislik eder. Sonra millet vekilleri namusları üzerine ..... ederler.

Büyük Millet Meclisi ne işler yapar? Doğru cümlelere X koyunuz.

Kanunlar yapar — Başvekili seçer — Reisicumhuru seçer — Kabineyi kurar — Hükûmetin kanunları iyi yapıp yapmadığını kontrol eder.

Reisicumhurun vazifeleri nelerdir?

Reisicumhur ..... seçer.
Meclis tarafından kabul edilen ..... ilân eder.
Yabancı devletlerin ..... kabul eder.
Gerekli görürse Meclisi ....çağırır.
Her yıl ..... ayında çalışma programı hakkında nutuk verir.

Reisicumhur ..... yılda bir seçilir.
2. — 3. — 4. — 5.

Atatürk hangi yılda öldü?
1937 — 1938 — 1939

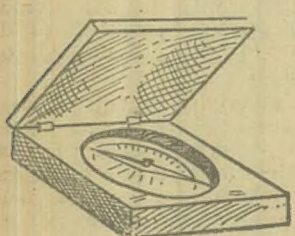

Bu resim ..... gösteriyor.
Pusulanın ibresi ..... gösterir.
Güneyi — Kuzeyi — Doğuyu

Pusula nerelerde bulunur?
Gemilerde, trenlerde, uçaklarda otomobillerde

Türkiye'nin dünyadaki yeri neden önemlidir? Doğru cümlelere X koyunuz.

Başlıca deniz kara ve hava yolları Türkiye'den geçer.
Türkiye'nin manzarası güzeldir.
Türkiye Boğazlara sahiptir.
Türkiye madenciliği ileridir.

Türkiye'de üç iklim bölgesi vardır.
1 — ..... 2 — ..... 3 — .....

Zigana geçidi Türkiye'nin ..... dedir.

Külek boğazı ..... dağları üzerindedir.

Türkiye'nin en yüksek dağı ..... dır.
Uludağ — Erciyes — Ağrı

Haritadaki yollar kimlerin yollarını gösteriyor. Bizans, İznik ve Kudüs şehirlerini gösteriniz.

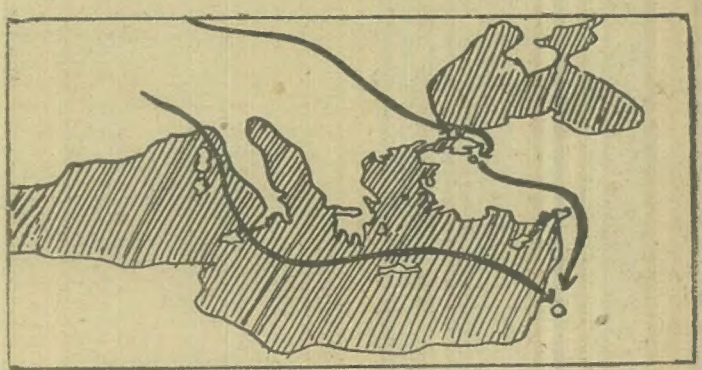

İkinci Dünya Savaşı hangi tarihte oldu?
1936 — 1937 — 1938 — 1939

İkinci Dünya Savaşının başlamasına hangi devlet sebep oldu?
Rusya — Almanya — Amerika — İngiltere

Çörçil

Hitler

Mussolini

Boş cümleleri resimlere bakarak doldurunuz.
İkinci Dünya Savaşında Almanya'nın başında ....., İngiltere'nin başında ....., İtalya'nın başında ..... vardı.

İkinci Dünya Savaşında beraber olan devletleri ayırınız.
İngiltere — Almanya — İtalya — Fransa — Rusya — Japonya — Amerika

Amerikalılar atom bombasını nereye attılar?
Almanya'ya — Japonya'ya — İtalya'ya

Adası olmayan denizimiz hangisidir?
Ege Denizi — Marmara — Karadeniz

Aşağıdaki limanlar hangi denizlerimizdedir?
Mersin — Samsun — İzmir — Antalya — Trabzon — İskenderun

Dicle ve Fırat ..... körfezine dökülür?
Antalya — İskenderun — Basra

Kale Beyinin KIZI

Dede Korkut'tan

XVII

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

BAY BÖRE oğlu Bamsi Böyrük'ün acısile dertli olmuştu. Uçan kuşlardan bile haber bekliyordu. Günün kendisine pek sadık olan tüccarları çağırdı. Bu tüccarlar tâ Çin'den başlayarak diyar diyar dolaşıp mal satarlar ve mal alırlardı. Bunlar dokuz Oğuzlardan olmayıp, On Oğuzlardandı. Bunlara Uygur adı verilmişti. Uygurlar orta Asyanın en büyük tüccarlarıydı Hemen hepsi de çok akıllı kişilerdi. Bay Böre tüccarların başına:

— Ey benim vefakâr dostlarım. Yiğit oğlumun başına gelen feci akıbetten hepinizin haberi var. Son ümidim sizlersiniz. Çünkü sizler diyar diyar geziyorsunuz. Oralarda adamlarınız da var. Oğlumun ölüm - dirim haberini soruşturunuz. Ne olur bana da bir haber getiriniz, dedi.

Tüccarlar Bay Böre'nin bu arzusunu kabul edip yola düzüldüler. Günlerce yol aldıktan sonra bir şehre geldiler. Burada araştırmalar yaptılar. Bamsi Böyrük'ü bu şehrin Kale beyi esir ettiğini öğrendiler. Bunların geldiği gün bu Kale Beyi bir eğlence tertip etmişti. Bamsi Böyrük'ü de zindandan çıkarıp ona kopuz çaldırıyorlardı. Eğlence devam ederken Bamsi bu tüccarlarla gözgöze geldi. Tüccarlar da Bamsi Böyrük'ün sağ olduğunu görünce çok sevindiler. Bir vesile ile Bamsi Böyrük'e İçoğuzda olan biteni anlatmaya muvaffak oldular. Bamsi nişanlısı Bânu Çiçek'in Yalancıoğlu'na verildiğini duyunca çok müteessir oldu:

Kale kumandanının güzel bir kızı vardı. Bu kızcağız Bamsi Böyrük'e âşık olmuştu Her akşam karanlık basınca gizlice gelir, onu görürdü. Yine bu gece de kız Bamsi'nin yanına geldi. Fakat çok sevdiği Bamsi'nin müteessir olduğunu gördü. Bunun üzerine Bamsi Böyrük İçoğuzda olan biteni kıza anlattı. Kız:

— Ben seni bu zindandan kurtarırım. Fakat kurtulduktan sonra beni alacağına söz ver.

Bamsi Böyrük:

— Sana söz veriyorum. Beni bu karanlık dünyadan kurtar, diye yalvardı. Bu kızcağız çok sevdiği bu delikanlıyı kurtaracağına söz verdi. Sabaha karşı kız bir urgan getirerek, Bamsi'yi bu urgan vasıtasıyla kaleden aşağı indirdi. Bamsi zindandan çıkar çıkmaz yeni doğmuş gibi oldu. Gök Tanrıya şükür etti. Üstüne pek eski bir elbise giyerek yola düzüldü. Fakat bir derenin içinde kendi atına benzer bir atın bulunduğunu gördü. Otlayan bu atın yanına gelerek:

Açık açık meydana benzer
senin alıncığın
Gece ışık veren bir
mücevhere benzer gözcüğün
İbrişime benzer senin
yelecliğin
At diyemem sana kardeş
derim.

Diyerek Bamsi bu atı öptü ve okşadı. Sonra da sıçrayıp üstüne bindi. Bu at onu bir kuş gibi uçurup Oğuzeline ulaştırdı. Oğuzeline girmeden karşısına bir ozan çıktı, ona:

— Bire ozan nereye gidersin? dedi.

Ozan:

— Düğüne gidiyorum.

— Kimin düğününe?

— Yalancıoğlu Yalıncuk'un düğününe.

— Kiminle evleniyor?

— Bamsi Böyrük'ün nişanlısı Bânu Çiçek'le evleniyor.

Bamsi Böyrük; bunları öğrendikten sonra ozana:

— Ey ozan... Şu küheylân atımı sana vereyim. Sen de bana sazını ver, diye bir teklifte bulundu.

Ozan bu küheylân atı görünce dayanamayıp sazını vererek atı aldı. Bamsi omuzuna bu sazı takarak düğünün olduğu tarafa doğru yollandı Orada birkaç çobanın yol üzerine taş yığdıklarını gördü. Çobanlara sordu:

— Bu taşları niçin bu yola yığarsınız?

Çobanlar:

— Beyimizin bir oğlu vardı, onaltı yıldır ölüm diriminden haber alınmadı. Onun nişanlısı Bânu Çiçek'i Yalancıoğlu'na veriyorlar. O, düğüne bu yoldan geçeceği için yolunu kesiyoruz.

Bamsi çobanların yaptıklarından memnun olarak:

Bu at onu bir kuş gibi uçurup Oğuzeline ulaştırdı

— Yüzünüz ak, yediğiniz ekmek helâl olsun, diyerek yoluna devam etti. Bamsi Böyrük baba yurduna yaklaştı. Burada ulu bir ağaç olup dibinden bir pınar akmakta idi. Küçük kız kardeşi gözyaşlariyle bu pınara gelerek su aldı. Bamsi kızkardeşini tanıyarak yanına geldi. Bamsi'nin kıyafeti değişik olduğundan kız ağabeysini tanıyamadı. Bamsi'nin karnı çok acıkmıştı. Bu kızdan yemek istedi. Ona yemek verdi. Karnı doyduktan sonra kardeşinden bir kaftan istedi. Bunu da verdi. Fakat bu kaftan Bamsi Böyrük'ün boyu boyuna, beli beline, kolu koluna uygun geldi. Kardeşi bu perişan kıyafetli ozanı, Bamsi Böyrük'e benzetir gibi oldu. Bunun üzerine kız kardeşi:

Ağam Böyrük deyeydim
ozan sana
Yüzünü kara saç örtmeseydi
Apul apul yürüyüşünden
Aslan gibi duruşundan
Ağam Böyrük'e benzettim
ozan seni.

Bunu dinleyen Bamsi Böyrük tanınacağını anladığından kaftanı derhal bu kıza iade etti. Biraz ötede bir çuval bulup kol yerlerini delip onu üzerine geçirdi. Bu harap kıyafetile doğruca düğün yerine geldi. Birçok yiğitler meydanı doldurmuşlardı. Burada Karagüne oğlu Budak, Kazan Bey oğlu Uruz, Beylerbaşı Yönek, Deli Kurçar ve damat Yalancıoğlu bulunuyordu. Bu düğüne İç ve Dış Oğuz beyleri hep gelmişlerdi. Yalnız babası Bay Böre yoktu. Meydana güveyinin ak çadırı kurulmuş, davetliler yiyip içip eğleniyorlardı. Zavallı Bamsi Böyrük bu çadıra mahzun mahzun bakarak içini çekti. Esir olduğu dakikaları düşündü. Bamsi Böyrük sevgilisi Bânu Çiçek'in Yalancıoğlu'na verilmesine nasıl tahammül edecekti. Fakat sabrediyordu. Bakalım Mevlâ neyleyecek, elbette eylerse iyi eyleyecekti.

GELECEK SAYIDA:
DELİ OZAN

YEMEKTE

— Oğlum şu eti yesene.
— Canım istemiyor annel
— Bak,şu zavallı kapıcının çocuklarına... Ayda bir defa dahi et yüzü görmüyorlar.
— Keşki ben de öyle olsaydım, onlar gibi iştiah ile yerdim.

HİNDİSTAN FİLİ

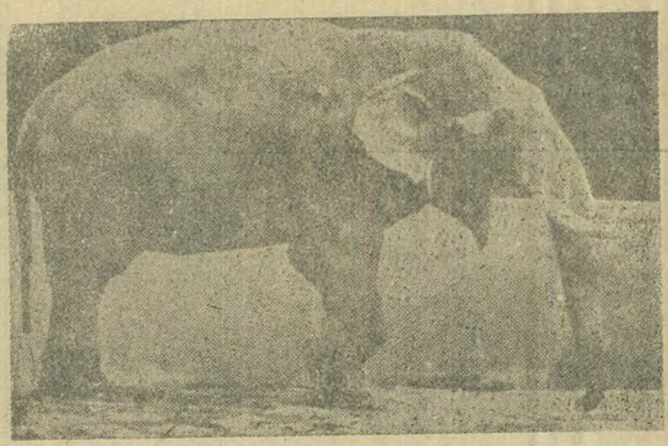

Erkek filler çok tehlikeli ve azgın olurlar.

Resimde gördüğünüz fil Amerika'daki pek az büyük erkek fillerden biridir. Erkek fil çok tehlikeli ve azgın olduğundan medenî âleme daha çok dişi fil getirilir.

Yukarda gördüğünüz erkek filin yanına girip, onu okşayanları gördüğüm zaman hayretler içinde kaldım. Bakıcılar seyircileri güldürmek için muazzam hayvanla şakalaşıyorlardı bile!...

10 sene evvel bu fil, başka bir hayvanat bahçesine taşındığı zaman bakıcısı onu koca şehrin caddelerinde tıpış tıpış yürütmüştü.

HAYVANLARA DAİR SUALLER ve CEVAPLAR

Hangi kuşlar tutuk iken elle beslenmelidir?

Penguenlerin sürü başları. Bunlar yerden yiyecek almadıkları gibi havuzlarına atılan balıkları da yemezler.

Hangi hayvanlar alaca karanlıkta faaliyet gösterir?

Ufak ve bazı iri fareler, köstebekler, uçan sincaplar.

Hangi memeli hayvan insanların en büyük düşmanıdır?

Fareler. İnsanların yaşayabildiği bütün şartlar içinde yaşayan fareler, yiyecek konusunda insanın en büyük düşmanıdır. Üstelik son derece tehlikeli hastalık taşıyıcısıdır. Cesaret ve hızlı üremeleri yüzünden imhası da güçtür.

Kelebekler faydalı mıdır?

Evet. Çiçeklerin üremesi çeşitli tozlarla mümkündür. Kelebekler bu tozları bir çiçekten ötekine taşıyarak onların üremesini sağlar.

Afrika yerlileri zürafayı yalnız eti için mi öldürür?

Hayır. Yerliler bu güzel hayvanları sinirleri ile damarları ve sert kuyruk kılları için öldürür. Sinirlerinden yay teli yapar, damar ve kuyruk kıllarını da okları için kullanırlar.

Yılanlar topraktan başka yerde yaşayabilir mi?

Evet. Tropikal memleketlerdeki asma yılanları gibi birçok yılanlar ömürlerinin çoğunu ağaç üstünde geçirirler.

Dünyanın 4 Köşesinden

Vitaminler nedir ve nasıl çalışırlar?

Vitaminler, çeşitli vücut ameliyeleri için düzenleyici maddelerdir. Vitaminlerin arasında, fen adamlarının son yıllar zarfında haklarında çok şey öğrendikleri maddeler bulunmaktadır. Birçokları, kimyagerler tarafından olduğu kadar, bitkiler tarafından da imâl olunabilir. Bu vitaminlerin vücutta ayrı ayrı vazifeleri vardır. Yeşil ve sarı gıda bitkilerinden elde olunan A vitamini görüş hassası için elzemdir. Sütte, tuzlu su balıklarında ve yumurtada bulunan D vitamini kemiklerin yapısı için elzemdir. B vitaminlerinden bazılarına sinir hücreleri ihtiyaç duymaktadır. K vitamini ise kanın pıhtılaşmasına yardım eder.

Vücudümüzün dayanabildiği en yüksek ateş ne kadardır?

Vücudümüzün harareti, kısa bir zaman için dahi olsa, 41,5 derecenin üstüne yükselirse, ölüm muhakkaktır. 40,5 derece ateş bile bazı kimseler için, insan, bundan çok daha yüksek bir dış suhunete tahammül edebilir. Amerika'nın Ölüm Vâdisi denilen bölgesinde insanlar 51,6 derecelik sıcaklıkta çalışmaktadırlar. Oralarda 70,5 derecelik sıcak bile müşahede edilmiştir. Fakat, bol ter ve terin havanın kuruluğu sebebiyle çabuktebahhuru, vücudü, etrafındaki havadan çok daha serin tutmaktadır.

İyot niçin gıdamızın pek mühim bir unsurudur?

Boynumuzdaki küçük tirodid guddesi vücut için elzem olup çalışabilmek için az bir miktar iyota muhtaçtır. Günde bir iyot zerresinin küçücük bir parçası yeter. İnsanlar bu kadar iyotu umumiyetle içme sularından ve deniz gıdalarından elde ederler.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1 9 5 9

Yazlığı Hazırlanıyor

BEKLEYİNİZ!

Kemikler birbirlerine nasıl bağlıdırlar?

Vücudün hareket etmek zorunda olan kemikleri, birbirlerine yaklaştıkları mafsallarda kıkırdaktan yastıklarla birbirlerine bağlıdırlar. Mafsalların dışında ise bağ denilen beyazımsı dokudan birtakım şeritlerle bağlanırlar. Kafatası ve kalçanın bir kısmındaki gibi hareket etmeyen kemikler, gayet sıkı surette birbirlerine bitişmişlerdir.

Vücudümüzde kaç kemik vardır?

Her kulaktaki üçer kemik ve üç kısımdan ibaret olan, lâkin tek kemik sayılan göğüs kemiği de dahil olmak üzere 206 kemik.

Fazla ısınınca vücut niçin terler?

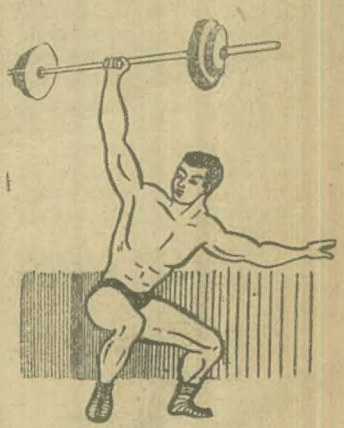

Bu, vücut suhunetinin fazla yükselmesini önlemek için vücut bulmuş bir tertiptir. Ter tebahhur edip bizi serinletir. Su, mayi halinden gaz haline geçtiği zaman da ısı masset-mektedir.

DÜNYALAR SAVAŞI

1

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

'51

19. YÜZYILIN SONLARINA DOĞRU BAZI İNGİLİZ GAZETELERİNDE GARİP BİR HAVADİS ÇIKTI.. SÖZÜM ONA MERİH GEZEGENİNDEN DÜNYAMIZA DOĞRU BİR TAKIM ALEV SAÇAN TAŞLARIN GELMEKTE OLDUĞU GÖRÜLMÜŞTÜ...

İLKİN BU HAVADİSLERİ OKUDUĞUM ZAMAN UYDURMA ZANNETMİŞ, PEK ÖNEM VERMEMİŞTİM.....

BİR GÜN OGİLVİ ADINDAKİ BİR ASTRONOM ARKADAŞIMI GÖRMEĞE GİTMİŞTİM.....

İYİ Kİ GELDİN. SENİNLE MERİH'TEN GELEN ALEVLİ TAŞLARI İNCELEYELİM....

2

BİR TESADÜF OLDU.. BEN TELESKOPLA MERİH'E BAKARKEN BİRDEN BİRE MERİH'TEN BİR DUMAN YÜKSELDİ. BU DUMAN DÜNYAMIZA DOĞRU GELMEĞE BAŞLADI...

OGİLVİ'YE GÖRDÜKLERİMİ ANLATTIM. O DA BAKTI.

TAMAM.. GAZETELERİN YAZDIĞI DOĞRU DEMEK.. MERİH'TEN DÜNYAMIZA GÖKTAŞLARI YAĞIYOR!

SENCE BU NE OLABİLİR?

NORMAL BİR TABİAT HADİSESİ.. YOKSA MERİHLİLERİN ÜZERİMİZE ATTIKLARI HERHANGİ BİR ŞEY DEĞİL BUNLAR....

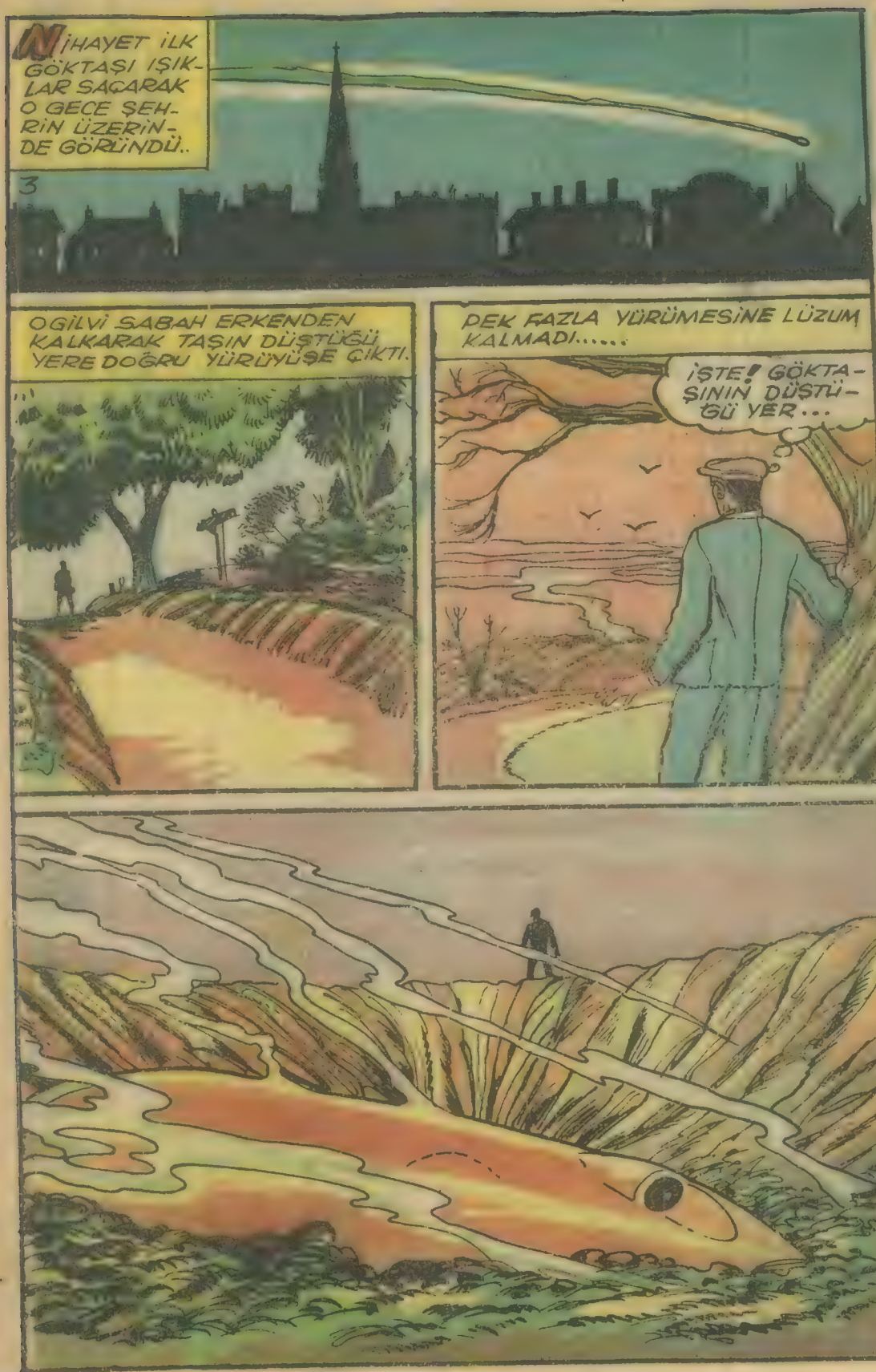
Nihayet ilk göktaşı ışıklar saçarak o gece şehrin üzerinde göründü..
3
Ogilvi sabah erkenden kalkarak taşın düştüğü yere doğru yürüyüşe çıktı.
Pek fazla yürümesine lüzum kalmadı.....
İşte! göktaşının düştüğü yer...

HAYRET!.. BU HİÇ TE GÖKTAŞINA BENZEMİYOR....

O GARİP ŞEYDEN KORKUNÇ SICAKLIK ÇIKIYORDU..BUNA RAĞMEN OĞİLVİ YAKLAŞMAĞA ÇALIŞTI.....

O SIRADA SİLİNDİR GİBİ GARİP ŞEYİN TEPESİNDEKİ KAPAK YAVAŞ YAVAŞ AÇILMAĞA BAŞLADI.....

İÇİNDE BİR İNSAN VAR GALİBA!.. DIŞARI ÇIKIP ÖLÜMDEN KURTULMAK İSTİYOR!..

TEK BAŞINA MERİH'TEN GELEN ADAMA YARDIM EDEMEYECEĞİNİ ANLAMIŞTI...
HEMEN KASABAYA KOŞUP YARDIM İSTEMELİ!

İLK RASTLADIĞI ADAM TANINMIŞ GAZETECİ HENDERSON'DU.
DÜN GECE CIVARA DÜŞEN GÖKTAŞINI GÖRDÜNÜZ MÜ?
GÖRDÜM. NE OLACAK?
5
KASABA YAKININDA BİR ÇUKURA DÜŞMÜŞ..
PEKİ, BUNDAN NE ÇIKAR?
BU GÖKTAŞI FİLÂN DEĞİL! MADENİ BİR SİLİNDİR... BENCE İÇİNDE İNSAN DA VAR....
BİRAZ SONRA SİLİNDİRİN BULUNDUĞU YERE VARDILAR....
BAKIN, KAPAĞI HALÂ TAM AÇILMAMIŞ.. İÇİNDEN ÇIKMAK İSTEYEN BİRİ VAR...
BU KAPAĞI AÇMAK İÇİN KASABAYA DÖNÜP YARDIM GETİRELİM..
BEN DE GAZETEME TELGRAF ÇEKEYİM...

BU MERİH'TEN GELEN SİLİNDİR HİKAYESİNİ BEN DE DUYDUM. SİLİNDİRİN BULUNDUĞU YERE GELDİĞİM ZAMAN BÜYÜK BİR KALABALIK GÖRDÜM...

6

NE VAR, NE OLUYOR?

SİLİNDİRDE CANLI BİR MAHLUK VAR.. SİLİNDİRİN KAPAĞINI AÇMAYA ÇALIŞIYOR.....

BAK! KAPAK AÇILDI!..

BİZ HEYECANLA BİRŞEYLER GÖRMEK İÇİN BAKARKEN SİLİNDİRİN İÇİNDEN KÜLRENGİ YILAN GİBİ BİRŞEY BİZE DOĞRU UZANDI.

BEN NE YAPACAĞIMI ŞAŞIRMIŞ DURURKEN O YILAN GİBİ ŞEYLER ÇOĞALDI..

.... VE SONUNDA SİLİNDİRDEN AHTOPOTA BENZER KORKUNÇ BİR YARATIK ÇIKTI.....

O YERE İNDİKTEN SONRA ARKASINDAN BİR TANE DAHA GÖRÜNDÜ...

KORKUYLA AĞAÇLIĞA DOĞRU KOŞUP SAKLANDIM.....

O SIRADA AHTAPOT-A BENZEYEN HAYVANIN İKİ AYAĞININ GÖĞE DOĞRU YÜKSELİP KAYBOLDUĞUNU GÖRDÜM...

DERKEN BİR ÇELİK ÇUBUK HAVAYA DOĞRU YÜKSELDİ VE UCUNDA ÇELİK BİR AYNA GÖRÜNDÜ ...

KORKUM AZ ÇOK GEÇMİŞTİ.. ORADA DAHA FAZLA DURAMIYACAKTIM. MERAKLA YERİMDEN ÇIKTIM..

TAM O SIRADA BÜYÜK BİR KALABALIK, ELLERİNDE BEYAZ BİR BAYRAK, SİLİNDİRİN BULUNDUĞU ÇUKURA DOĞRU YAKLAŞIYORDU.....

ACABA MERİH'TEN GELEN AHTAPOTLAR NE İSTİYORDU? BUNU GELECEK SAYIDA GÖRECEĞİZ .....

MUSİKİ BİLGİLERİ

Musikiye hangi saatlerde çalışmalıdır?

Müzik çalışmaları için en uygun saatler, hiç şüphe yok ki öğleden evvel olan saatlerdir. Bu zaman, vücudün ve kafanın dinlenmiş, yeni bir kuvvet bulmuş olması bakımından çalışmaya en uygun gelen bir zamandır. Iş güç sahibi olan amatör sanat mensupları için bu zaman uygun gelmediği takdirde akşam, iş saatlerinden sonra bu imkân sağlanabilir. Fakat, bu çalışmalarda en verimli olan zaman muhakkak ki öğleden evvelleridir.

Bilhassa sanatkâr olacaklar, çalışmak için bu zamanı tercih etmelidir.

Musikiye ne kadar çalışmalı?

Çalgı öğrenen bir öğrencinin çalgısına hergün çalışması şarttır. Çalışma müddeti, çalıcının istidat ve tutacağı yola göre değişir. Bu işi bir meslek olarak yapacaksa; bir program altında hergün öğleden evvel çalışması icabeder. Amatör öğrencilerin de ayıracağı bir zaman içinde muhakkak bir, iki üç saat olmak üzere altı saat saat çalgısı ile meşgul olması gerekir. Yukarıda bahsettiğimiz zaman ölçüsü, piyano, keman, viyolonsel ve emsali telli âletler içindir. Nefesle çalınan çalgılar için bu zaman da az olabilmektedir.

Nuri Sami KORAL

EZOP'tan hikâyeler

TAVŞAN VE AV KÖPEĞİ

Av köpeği, uzun zamandır besili bir tavşanın peşindeydi. İyi bir koşucu olmasına rağmen, en sonunda efes almak için bir an takibine son vermek mecburiyetinde kaldı. Köpeğin, bu şekilde tavşanı kaçırmasıyla sahibi alay etti:

— Ah efendi, diye köpek cevap verdi. İsterseniz bana gülebilirsiniz, fakat bu işte, tavşanla şanslarımız aynı değildi. Tavşan hayatını kurtarmak için kaçıyordu. Bense lezzetli bir yiyecek peşindeydim.

KORKU KAÇIRIR.

KEDİLER VE FARELER

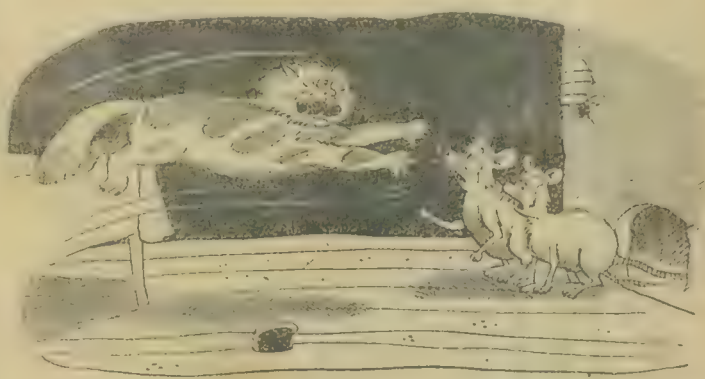

Eskiden, kedilerle, fareler arasında korkunç bir harp sürüp gidiyordu. Bir zaman sonra fareler, bu harpten kaçmak mecburiyetinde kaldılar. Birgün fareler neden kaçtıklarını düşünüyorlardı. Mağlûbiyetlerine, o zaman başlarında bulunan liderlerinin iktidarsızlığını sebep gösterdiler. Çünkü birkaç fare birden liderlik iddiasında bulunmuş, bir karışıklık doğmuştu.

Bunun üzerine, lider olacak farenin, herkes tarafından tanınması için, başına, ince samanlardan yapılmış, bir taç takmasına karar verdiler. Fareler bu şekilde kimden emir alacaklarını bileceklerdi.

Fareler, taçlar kurdular. Kuvvetlerini disiplin altına aldılar. Bir kere daha kedilere harp açtılar. Fakat yine bir başarı kazanamadılar. Fare ordusunun büyük bir kısmı, harbı bırakıp deliklerine sığındılar. Fakat ordunun liderleri başlarındaki saman taçlardan dolayı deliklerine sığamayıp, zalım düşmanlarının ellerine düştüler.

BÜYÜK BAŞIN, BÜYÜK DERDİ VARDIR.

Benim Babam

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— 14 —

Gözlerimin dolup, yanağıma bir damla yaş tekerlendiğini gördü. Sesi çatallaştı:

— Ne oluyorsun be Orhan. Şunu anlatsana bana. Sıkıntın ne ise bir çaresini buluruz. Erkeklik öldü mü be!

Bu hırpani çocuğun arkadaşlığı beni büsbütün ağlattı. Hem ağladım, hem anlattım:

— Benim babam bu hastahanede. Amcalarım babamın yanına sokmuyor. Babam benim, daha ötesi var mı? Görmek istiyorum.

— Baban nasıl yatıyor bu hastahanede be. Burası zengin işi!

— Babam da zengindir.

— Sen bana biraz anlat. Sonra bir düşüneyim.

İstemiyerek anlattım. İhsan kaşlarını oynata oynata düşündü, sonra omuzuma kirli elini koydu:

— Orhan be, dedi. Ben yankesicilik, hırsızlık yapmış bir insanım. Benim elimden uçan kuş kurtulmaz. Sen bana pazartesi günü gel.

— Ne yapacaksın?

— Öbür gün pazar. Ziyaret günüdür. Hem hastahane tenhalaşır. Girene, çıkana pek aldırmazlar. İş babanın yattığı odayı öğrenmekte. Ben bu hastahanenin ıcığını cıcığını bilirim. Ağır hastaları üst kata koyarlar. Orada hususî daireler vardır. Pek gürültü olmaz. Ama hangi odada.

— Nasıl öğreneceksin?

— Sen orasına karışma! Haydi şimdi bas. Pazartesi günü burada buluşuruz. Bu saatte, anladın mı?

Bu benim için son ümitti. İki gün babam hep rüyalarıma girdi. Evde niçin mektebe gitmediğimi, niçin sokaklardan içeriye gelmediğimi soruyorlardı. Büyük babam beni teselliyi de unutmuyordu ama hiçbir lâkırdı kulağıma girmiyordu.

Pazartesi oldu. İhsan'la buluşacağımız yere bir saat evvel gittim. Nihayet asık bir suratla karşıma çıktı.

— Bana bak, bu hastahanede iş yok.

Birşey diyemedim. İçim ezilmişti. Fakat o bu bezginlik içinde beni bırakmadı:

— Baban üçüncü katta, merdivenin tam karşısındaki koridorun dibinde, soldaki odada yatıyor. İç içe iki oda. Kapısının önünde, dışarıda bir genç hemşire durmadan dinlenmeden nöbet bekliyor.

Ben hiçbir şey soramıyordum. O anlatıyordu:

— Ben hırsızlık, yankesicilik yapmış adamım be. Benim elimden birşey kurtulamaz. Başhemşire ile idare müdürünün konuşmasına kulak verdim. Hep Sedat Beyden bahsediyorlar. Hergün hastahaneye geliyormuş. Ayni katta bir odada kalıyormuş. Biraz işlerine bakıyor, yine dönüyormuş. Onun odası babanın oda kapısından bir evvelki. Daha fazla duramadım: Senin alınacağın oraya girmek kolay değil.

Ben düşünüyordum. O benden evvel:

— Orhan, dedi. Pazara kadar bekliyeceksin. Ben İdare Müdürüne söyledim. İzmit'e gideceğim, gazeteleri arkadaşım getirecek, dedim. Omuzunu kaldırdı. Kapıcıya da tembih ettim. Sen pazar sabaha gazeteleri arkadaşım getirecek, dedim. Omuzunu kaldırdı. Kapıcıya da tembih ettim. Sen pazar sabahı gazeteleri alır, girersin içeriye. Ama sonu ne olacak, biliyor musun?

Yüzüne baktım. Kaşlarını çatarak:

— Şuradan beş on gazete parası alıyordum, dedi. Senin yüzünden bir kapıdan olacağım.

12

PAZAR sabahı, ziyaretçilerle beraber hastahanenin kapısından nasıl girdiğimi, tarif edilen yere gazeteleri nasıl bıraktığımı bilmiyorum. Fakat dönüp dış kapıya doğru yürüyeceğime önüne gelen merdivenlere atılmışım. Birkaç kişi ellerinde küçük hediyelerle çıkıyorlardı. Hastahane tenhaydı. Ziyaretçiler muhtelif odalara dağılırlarken ben yine merdivenlere tırmandım.

Tarif edilen kata çıkmıştım. Koridorun sonunda bir hemşire vardı. Arkası bana dö-

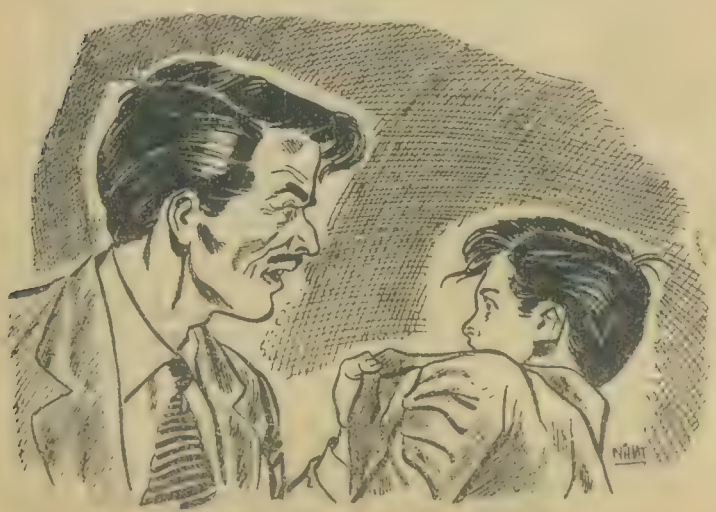

— Sus serseri! diye bağırdı. Defol buradan!..

nüktü. Balkon kapısından dışarıya bakıyordu. Bir ayağı balkondaydı.

Lâstik ayakkabılarım hiç ses yapmıyordu. Kız dışarısını seyre dalmıştı. Yüreğim çarparak, dizlerim titreyerek, içim ezilerek yürüyor, gittikçe yaklaşıyordum.

Aramızdaki mesafe gittikçe kısalıyordu. Kız hareketsiz duruyordu. Çarpıntıdan tıkanacak gibiydim.

Nihayet son kapının önüne geldim. Kız ancak beş adım önümde. Kapının topuzuna elimi attım. Büktüm, açılmadı. Üzerinde anahtar vardı. Anahtarı çevirdim. Tam bu sırada bir çığlık duydum.

Hemşire üstüme doğru bağırarak koşuyordu. Topuzu kırdım, kapı açıldı, içeriye daldım. Burası bir antreydi. Küçük bir tuvaletin kapısı hafif aralıktı. Karşıda kapalı bir oda kapısı vardı. Buzlu camın arkasında hiçbir hareket yoktu.

Ben oraya doğru koştum. Donup kalmış olan kız büyük bir felâketle karşılaşmış gibi sapsarı kesilmişti. Bir an kadar hiçbir hareket yapamadan bana baktı. Sonra üzerimde bir haydut korkunçluğu görememiş olacak ki titrek bir sesle:

— Girme, girme! diye ihtar etti.

İşte bu sırada da onun arkasında uzun boylu bir adam belirdi. Amcamı tanıdım. Saçları dağınıktı. Pantalonunun üzerinde pijamasının ceketi vardı.

— Kim bu? diye kıza sordu.

Kız kekeledi. O zamana kadar da amcam beni pekâlâ tanımıştı. Boğuk bir sesle:

— Sen ha! diye bağırdı.

Üzerime doğru geliyordu. Dişlerimi sıktım. Bu kırmızı yüzlü, hain bakışlı adamla dövüşecek gibi bir davranış yaptım.

— Beni babamla görüşmekten neye menediyorsunuz? dedim.

— Sus serseri, diye haykırdı. Çık dışarıya.

— Ben babamı görmeğe geldim. Beni kovmağa hakkınız yok!

— Senin baban yok burada. Baban seni reddetti.

— Babam beni reddettiyse ben onu reddetmedim.

Yanıma varmıştı. Elini kaldırdı. Vuracaktı. Bu sırada zil sesleri duyuldu. Sedat Bey:

— Bedbaht! diye haykırdı. Adamın ölümüne bile rahat vermiyeceksin!

Zil durmadan çalıyordu. Bu zil mutlaka içeriki odadan geliyordu. Gürültülerin, seslerin duyulmamasına imkân yoktu.

Sedat Beyin eli yüzüme indi. Fakat yanağıma ve kulağıma inen eli bana çok ağır gelmişti.

— Ne hakla vuruyorsun bana, diye haykırdım. Ben babamı göreceğim.

Hemşire koluma yapışmıştı. Sedat Bey yakama asıldı:

— Çık dışarıya diyorum sana!

Bu sırada kapıda beyaz göğüslüklü bir adam daha göründü. O da koşarak koluma yapıştı. Direnerek haykırdım:

— Baba, baba!

Ve onlarla yeisle karışık bir hiddetli boğuşmaya başladım. Gazeteler yerlere dağıldı. Gömleğimin bir kolu, yakam yırtıldı. Beyaz gömlekli adam arkama geçip belime sarılmış, beni yerden kesiyor, Sedat Bey kapı ile benim arama giriyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

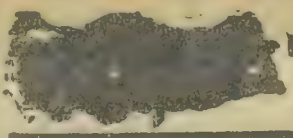

HER HAFTA BİR İLİMİZ

M U Ğ L A

Muğla'nın incir sergilerinden bir görünüş

Batı Anadolu'nun en güney köşesinde çok girintili çıkıntılı kıyıları, birçok koylar, limanlar, körfezlerle dolu bir ilimiz vardır. Bol sularla sulanan yüksek yaylâları, göklere baş vermiş ağaçları, zengin tarihsel anıtları olan bu ilin merkez ilçesi Muğla'dır.

Tarihin ilk çağlarında bu kıyılarda büyük medeniyet kurulmuştu. Onun için Mısırlılar, Asurlar, hattâ İranlılar bile buraya kadar gelmiş, bu şehri ele geçirmek için savaşmışlardır. Büyük İskender de bu bölgeyi eline geçirmişti. Daha sonra Romalılar, Bizanslılar bu topraklara sahip oldular. Anadolu'da Selçuk Egemenliği kurulduğu zaman bu topraklar, bir daha el değiştirmemek üzere Türklere geçti.

Selçuk İmparatorluğu parçalanınca burada Menteşe Beyliği kuruldu. Yıldırım Bayazıt, Menteşe Beyliğini ortadan kaldırıp buraları da Osmanlı topraklarına kattı. Fakat Timurlenk'e yenilince Menteşe tekrar ayrıldı. Ondan sonra buraların son defa Osmanlı ülkesine katılması II. Sultan Murat zamanında oldu.

Muğla şehri bu ilin merkez ilçesi olmakla beraber tarih boyunca bu bölgede daha ziyade başşehir olan yer Milâs'tır.

Muğla'nın en büyük gelir kaynağı ormanları ve madenleridir. Muğla'nın zımparataşı meşhurdur. Bozöyük nahiyesinde de oynak yeri hastalıklarına iyi gelen kükürtlü kaplıca vardır. Ziraat ve hayvancılık bakımından da ileridir. Muğla'da incir de yetişir.

1955 sayımına göre nüfusu 266.789, yüzölçümü 12.735 kilometrekaredir. Muğla, ayni ismi taşıyan ilin merkez ilçesidir. Bu ile bağlı diğer ilçeler şunlardır: Bodrum, Datça, Fethiye Köyceğiz, Marmaris, Milâs, Ula, Yatağan.

BUNU DUYDUNUZ MU?

DOĞU BENGAL'DE YAŞIYAN BİR CİNS AKBABA'NIN DİŞİSİ, YUMURTADAN ÇIKTIKTAN AZ ZAMAN SONRA BİR AĞAÇ KOVUĞUNA GİREREK ÖMRÜNÜN SONUNA KADAR ORADAN ÇIKMAZ. EĞER ERKEK AKBABA ONA FARE, BÖCEK V.S. GETİRMEZSE YUVASINI İYİCE KAPATMIŞ OLAN DİŞİ AKBABA ORADA AÇLIKTAN ÖLEBİLİR...

AMERİKA'NIN ARİZONA EYALETİNDEKİ SKY HARBOR HAVA ALANININ ÇELİKTEN YAPILMIŞ 30 M. BOYUNDAKİ KONTROL KULESİNİN DÜNYADA BİR EŞİ DAHA YOKTUR,

ADİ SİNEĞİN GÖZLERİ 4000 KADAR KÜÇÜCÜK GÖZLERDEN MEYDANA GELMİŞTİR...

YUVARLANAN TAŞ YOSUN TUTMAZ!

AĞAÇ YAŞ İKEN EĞİLİR. — ATALAR SÖZÜ

MİLATTAN ÖNCE 20. YÜZYILDA ROMALILAR DA BUĞDAYLARINI ÖĞÜTMEK İÇİN SUYLA DÖNEN DEĞİRMENLERDEN FAYDALANIRLARDI...

Doktor niçin hararetimizi alır?

Normalin üstünde (bazan normalin aşağısında da olur) olup olmadığına bakmak için. Normal hararet birçok kimseler için, dilin altında 37 derecedir. Aslında vücudün iç hareketi biraz daha yüksektir. Umumiyetle bu hararetin sabit kalması mühimdir. Vücudün, hararetin normalden pek fazla uzaklaşmamasını sağlıyan bir ısı ayarlayıcı mekanizması vardır. Hararetteki artışa ateş denilmektedir. Ekseri hastalıkların başlangıcının alâmeti külliyetli bir ateş yükselmesidir. Bu itibarla doktorun, hastayı muayene etmek için ilk başvurduğu cihaz derecedir.

TARİH YAPRAKLARI

Muavenet'in Golyat'ı batırması

I. Dünya Savaında, İtilâf Devletleri, Çanakkale Boğazını zorlayıp geçmek, İstanbul'u zaptetmek için Çanakkale dışında bulunuyorlardı. Küçük Muavenet torpidomuz, gecenin karanlığından faydalanarak kara savaşlarında ordumuza büyük zayiat verdiren, İngilizlerin Golyat adındaki büyük zırhlısına kadar sokuldu ve iki torpil atarak onu batırdı. 13 Mayıs 1915'teki bu olay, Türk denizciliğinin ve Türk kahramanlığının bir örneğidir.

Cebre Deniz Savaşı

14 Mayıs 1560'ta birleşik düşman donanmasına karşı Piyale Paşa Osmanlı donanmasiyle Cebre önlerinde şanlı ve büyük bir savaş yaparak düşmanı mağlûp etti. Osmanlı İmparatorluğunun en fazla genişlediği ve dünyayı titrettiği bu devirde Kanunî Sultan Süleyman hükümdar ve Turgut Reis amiraldi.

Yunanlıların İzmir'i işgali

15 Mayıs 1919'da İngilizlerin yardımı ile Yunanlılar İzmir'e asker çıkartarak bu güzel şehrimizi işgal ettiler ve masum halktan birçok Türkü öldürdüler.

Mustafa Kemal'in Samsun'a hareketi

16 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal Paşa 9. Ordu Müfettişi sıfatiyle Anadolu'ya gitmek üzere İstanbul'dan hareket etmişti.

Sultan Selim Camii

Kanunî Sultan Süleyman, babası Yavuz Selim adına 1521 yılının 17 Mayıs günü Sultan Selim Camiinin temelini attırmıştı.

PUL Köşesi

YENİ PULLARIMIZ

PTT İdaresi 1936 yılında basılan 5 puldan mürekkep takse pullarından pembe renkte 12 kuruş kıymetinde olanının üstüne 20=20 şeklinde kalın, siyah sürşarj yaparak âdi posta pulları arasına katmış ve nisan ayında tedavüle çıkarmıştır.

Nisan ayı içinde tedavüle çıkan yeni bir pul daha var. Ticaret filosu serisinin bir başlangıcı hissini veren mavi renkte, Karadeniz vapurunu gösteren bu pul 5 kuruş kıymetindedir. Memleket serisinin küçük pulları ebadında, parlak ve tek renklidir. Bu pulların belki diğer kıymetleri de ortaya çıkacaktır.

Türk Tiyatrosunun ve Nato'nun yıldönümleri pullarından sonra piyasaya çıkan bu pullar hakkında tamamlayıcı bilgiyi pek yakında okuyucularımıza bildireceğiz.

Mustafa Eğinli, İzmir Atatürk cad. No. 286.

Bu okuyucumuz elindeki fazla pulları koleksiyon meraklıları ile değişmek istiyor. Teklif mektubu bekliyor.

Pul değişmek isteyen okuyucularımızın adreslerini neşre hazırız. Mektuplarını bekliyoruz.

Süt niçin ekşir?

Her yerde ve her şeyde gözümüzle göremediğimiz bir çok mikroplar vardır. Bu mikroplar türlü türlü şekillerde öldürülebilir. Bu şekillerden biri, kaynatmaktır. Sütü içmeden evvel iyice kaynatmanın sebebi, içindeki mikropları öldürerek zararsız bir hale getirmektir. Eğer kaynatmayırsak içinde bulunan bu canlı mikroplar büyürler, çoğalırlar ve sütü bozarlar. Biz de ona ekşimiş deriz. Çünkü asıl adı da değişmiştir.

Yemekler de böyledir. Uzun müddet durursalar, mikroplar tarafından bozulurlar.

EĞLENCE BULMACA

NE YAPARMIŞ

— Çetin söyle bakayım bir liralık öteberi alıp bakkala iki buçuk lira verirsen bakkal ne yapar?

— Ne yapacak, sevinir elbet!

TÜNEL

Tarih dersinde öğretmen sordu:

— Anibal niçin Alp dağlarının üzerinden geçti?

— O vakit tünel yapılmamıştı da onun için!

OTOBÜS BİLETÇİLİĞİ

Babası oğluna seçeceği mesleği soruyordu.

— Artık karar vermek zamanı geldi, dedi. Seçeceğin bir meslek olmalı.

Oğlu:

— Ceplerimin para ile dolu olmasını ve daima otomobille gezmek istiyorum, diye cevap verdi.

— Öyleyse en münasibi otobüs biletçiliği!

Bilin Bakalım?

Üç kişi bir lokantaya gidip yemek yediler. Yemekten sonra garsona 10 ar liradan otuz lira verdiler.

Lokanta sahibi müşterilerin verdiği 30 lirayı fazla buldu. Garsona:

— Al şu beş lirayı geri ver! dedi.

Garson 5 lirayı aldı. 5 lirayı 3 kişiye kolayca pay etmek için cebinde bozuk para aradı. Bulamayınca 5 liranın 2 lirasını cebine atıp müşterilere 1 er liradan 3 lira dağıttı.

Şimdi bakınız:

Müşterilerden her biri geriye 1 er lira aldıklarından, üçü, 9 ar liradan 27 lira vermiş oldular. 2 lira da garson aldı, eder 29 lira. Halbuki ortada 30 lira vardı. 1 lira ne oldu?

Bu bilmeceyi düşünün. Bulamazsanız çözümü karşı sayfamızdadır.

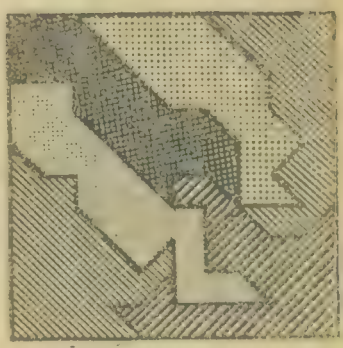

Bu şekillerden acaba hangisinin daha büyük bir alan kapladığını ölçmeden, gözle bulabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

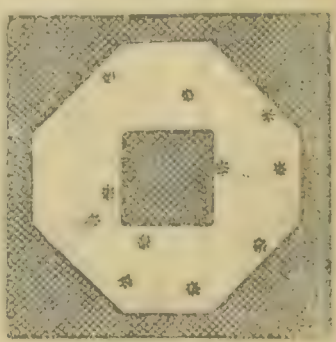

Bu şekli, her kısmında 3 yıldız kalmak şartı ile dört eşit parçaya ayırın.

(Halli karşı sayfada)

DERSTE

Öğretmen ders anlatırken birden durdu. Arka sıralarda oturan Ali'ye işaret etti:

— Ağzında ne var bakayım?

— Dilim, öğretmenim!

HİÇ

Babası oğluna sordu:

— Her gün bir elmayı çıkarıp sana versem, hafta sonu kaç elma eder.

— Hiç baba!

— Nasıl hiç?

— Çünkü hepsini yerim de ondan!

BAŞKALARINI DÜŞÜNMEK

Sevimin annesi, o akşam üzeri okuldan dönen kızını yanına çağırdı, dedi ki:

— Bu gün öğretmeni gördüm. Geçen ay sınıfın birincisi iken, bu ay dokuzuncusu olmuşsun ayıp değil mi? Hem beni üzdün de!

— Anneciğim, biraz da öbür arkadaşların anneleri sevinsin diye düşündüm, fena mı?

HİÇ KALMAZ

İşinden dönen baba büyük çocuğu Ahmed'i yanına çağırdı. Cebinden üç tane küçük çikolata çıkardı. Oğluna uzatırken dedi ki:

— Oğlum, sana üç tane çikolata vereceğim. Birisini kardeşine verirsen sana ne alır?

— Üç çikolata.

— Nasıl olur? Senin hesabın çok zayıf öyleyse!

— Kardeşime vermem de ondan baba!

KİRLİ ELLER

Küçük Çetin'i piyanonun başında gören annesi:

— Oğlum kaç defa sana, kirli ellerinle piyanonun başına geçme dememiş miydim? Ablan bunu görürse çok kızar.

— Fakat anneciğim, ellerimle yalnız siyah tuşlara dokunuyorum.

TRAŞÇI

Turgut'un annesi, misafir ile konuşmaya dalmıştı. Turgut bir ara içeri girdi. Misafir hanımın karşısına geçti:

— Teyze sen berber misin?

— Hayır yavrum, niçin sordun?

— Annem demin içerde, «Gene traşçı geldi» dedi de...

MIKNATIS NEYE DERLERMİŞ

— Anneciğim mıknatıs neye derler?

— Bir demiri, bir madeni kendisini çeken kuvvete.

— Desene benim ablamda da mıknatıs kuvveti var Her sabah beni yatağımdan çeke çeke kaldırıyor.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 51 CİLT: 4

13 MAYIS 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :

CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :

OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 36

İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :

TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

KARŞI SAYFADAKİ BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

25 lira lokantacıda, 2 lira garsonra, 3 lira müşterilerde derseniz 30 lira eder. Hesap doğrudur.

Fakat 9×3=27+2=29 etti; bir lira nerede derseniz kendinizi yanlış bir yola sokmuş olursunuz ve tabiî netice çıkmaz.

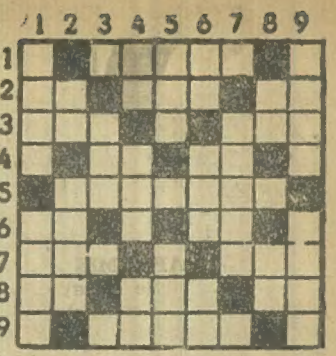

SOLDAN SAĞA:

1 — Okunacak birşey. 2 — Bir sayı, atın yavrusu, yemeğin tersi. 3 — Bir gölümüzün adı, ibr yemiş. 4 — Bir binek hayvanı, bir nota. 5 — Faytoncu. 6 — Rey, bir nota. 7 — Kalın tüy, pislik. 8 — Beyaz, gövdenin üstündeki, bir nota. 9 — Deri işleyen.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Bir su kabı, büyük deniz. 2 — En kısa zamanın tersi, sarhoş değil. 3 — Bir yemiş.4 — Köpek, güneşin doğduğu yer, baba'nın yarısı. 5 — Kaya parçası, geniş değil 6 — Yılın bir parçası, söz, yaşa: 7 — Balta. 8 — Şaka'nın yarısı, vilâyet. 9 — Siyah, âlet.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	O	T	O	■	İ	■	G	Ü	Ç
2	R	A	■	U	L	U	■	N	A
3	A	N	A	■	E	■	Ş	A	L
4	K	E	D	İ	■	S	A	L	I
5	■	■	A	Y	D	I	N	■	■
6	Y	E	N	İ	■	K	L	A	T
7	A	R	A	■	Ç	■	I	R	A
8	M	İ	■	K	O	K	■	A	Z
9	A	K	A	■	K	■	A	Ç	I

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

BAHÇEDE

Bayan Fatma bahçesine çıkınca hayrette kaldı.

— Ali, sen bugün, okuldan kaçıp yine buralarda dolaşıyorsun ha!

— Yalan! Okula gitmedim ki kaçayım!

Bahar Müjdecileri

Üzülmeyin çocuklar! «Kış bitti» diye sakın;
Bahar müjdecileri geldiler akın, akın:

Sakalar, kırlangıçlar, hacıbaba leylekler,
Her birinin sesinde iyi haber, dilekler;

«İnşallah bu sene mahsûl fazla olacak,
Köyde, kentte ambarlar tıklım tıklım dolacak!»

Ne hoş, bir güvercinin buna «âmin» demesi;
Bülbülün gül dalında ona cevap vermesi!...

Ağaçlarda çiçekler açılmış bakın renk, renk;
Bu ne güzel bir cümbüş; bu ne güzel bir âhenk?

Kuzular, kelebekler müjdeler verir bize,
Zümrüt gibi her taraf, son yoktur neş'emize!

F. Cemal Oğuz ÖCAL

2

YIKANIR MAVİ

Parker Quink

lekeleri çıkar!

ILIK SU VE SABUN, yıkanır mavi Parker Quink lekelerini, parmaklardan ve kumaşlardan kolaylıkla çıkarır. Lekeden kaçınıyorsanız yıkanır mavi, yazınızın sabit kalmasını istiyorsanız mavi-siyah Quink mürekkebini kullanınız.

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

MİNİK HİKAYE

Beraber Dilenelim!

Kendi fikrince iyi ve zahmetsiz bir kazanç yolu bulmuştu. Yalnız sabahları biraz erkence kalkıyordu. Onun da zararı yok. Hemen en eski, en partal elbiselerini giyiyor, gözüne yarısı kırık kara bir gözlük takıyor, elini pis bir bezle, kırılmış gibi sarıp boynuna asıyor, ayağını da biraz topallaştırarak yola çıkıyordu.

Onu bu halde gören merhametli insanlar haline acıyorlar, çıkarıp beş, on para veriyorlardı. Böylece akşama kadar cepleri doluyordu. Hava kararırken eve dönerdi. Evceğizi kendinindi. Kazancı bu gidişle ona belki bir ev daha kazandırabilecekti.

Bir gün yine tuvaletini yapıp evden çıktı. Bunaltıcı bir sıcak vardı. Gölgede bile yürümenin imkânı yoktu. Ter içinde biraz gitti. Yolda kimseye rastlamadı. Evlerin önünden geçerken kendine aldıran, yüzveren olmadı. Yavaş yavaş kızmağa, köpürmeğe başladı. Bugün insanlara ne olmuştu? Nihayet bir adama rastladı. Dudakları arasında anlaşılmaz dualar mırıldanarak avucunu açtı. «Bir lokma ekmek» dedi. Adam suratına bile bakmadan geçti. Bir başkasına rastladı. O da:

— Allah versin! deyip yürüdü. Bir bayan:

— Bozukluk yok! dedi.

İşler kesat gidiyordu. Bugün ekmek parası çıkmıyordu. Dişlerini gıcırdattı.

— Ben de kapı kapı dileneceğim! dedi.

Bir kapıyı çaldı:

— Allah rızası için bir lokma ekmek... dedi.

— Bugün ekmekçi daha ekmek getirmedi baba! dediler.

— Öyleyse bir yudum su verin, dudaklarım kurudu...

— Suyumuz da dün bitti. Sucu akşama getirecek...

— Ne varsa verin bayan... Fukarayım, muhtacım...

— Hiçbir şey kalmadı baba. Ayın sonundayız...

Artık fena halde kızmıştı:

— Siz ne biçim zenginsiniz yahu? dedi. Ekmek yok, su yok, yağ yok... Gelin de beraber dilenelim bari!...

YAMAN İZCİ İLE KABASAKAL AMCA

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

DÜNYALAR SAVAŞI

(YENİ RESİMLİ ROMANIMIZ)